

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Heb maar vertrouwen

Geplaatst op 20 mei 2020

Onderwijs®.

Ken je collega's!

In de rubriek 'Ken je collega's!' vind je blogs en interviews waarin je kennis kunt maken met (toekomstige) collega's van de studenten [Radicale Vernieuwing Waarde-vol](#)

WEES NIET BANG, HEB MAAR VERTROUWEN (Mc.5,36) staat er onder aan zijn mails. Wie in de mailgroep Zuydtwijck-All zit, heeft het vast weleens gezien. Ik heb het opgezocht. Ik heb namelijk op een christelijke middelbare school gezeten en in de boekenkast naast me staat nog altijd de Groot nieuws bijbel. Vol met groot nieuws, neem ik aan. 'Vertaling in omgangstaal', staat onder aan het omslag. Binnenin het omslag staat: De GROOT NIEUWS BIJBEL biedt nieuwe mogelijkheden voor het lezen van de bijbel, door inleidingen per hoofdstuk, overzichten en kaarten, verklarende woordenlijst en meer dan 300 tekeningen. Kan niet mis gaan. Binnenin de kaft staat met gouden pen geschreven: *Eva van Zelm G2* met daaronder een sticker van de boyband 3T... dat is lang geleden. Maar ik kan het nog: nieuwe testament, boek Marcus, hoofdstuk 5, vers 36. En daar staat het: 'Wees niet bang, heb maar vertrouwen.' Of eigenlijk staat er: 'Wees niet bang: je hoeft alleen maar geloof te hebben!' Met uitroepteken. Dat zal dan wel omgangstaal zijn.

Zo nu en dan stuurt Tomas van Driel (39), geestelijk verzorger in Zuydtwijck, een mail om ons een hart onder de riem te steken. Zoals nu, vlak voor 4 en 5 mei. Het is een mail waarin Tomas zich hardop afvraagt hoe je vrijheid kunt vieren in tijden van beperking. Hij geeft geen antwoord op de vraag, want Tomas is gespecialiseerd in vragen waar geen antwoord op is. Ik stel nu dus vragen aan een man die gespecialiseerd is in vragen in plaats van in antwoorden. Met vraag op vraag op vraag kukelen we in rap tempo van de ene naar de andere diepere laag (diepere lagen, daar gaat het Tomas om). En dat tempo kunnen we wel gebruiken, want we hebben er welgeteld 24 minuten over gedaan om elkaar te kunnen zien via Microsoft Teams.

Tomas blijkt 39. Het duurde even voordat ik het goed had geraden, ik was gestart bij 25. Tomas is geestelijk verzorger. Wat dat is? Op die vraag blijkt gewoon een antwoord te zijn, al is het voor mij eigenlijk altijd een vraag geweest. Tot nu. Kijk, er is een lange en een korte variant van het antwoord op die vraag. De lange variant gaat over zingevingsvragen, ethische vragen, morele dilemma's en stervensbegeleiding. De korte versie is: hij is er. Tomas is er gewoon. Voor mensen die het fijn vinden dat hij er is. Laatst trof hij bijvoorbeeld een vrouw die erg in de war was. Ze begreep niet waarom ze niet naar buiten mocht, wat er aan de hand was en ze moest steeds huilen. Dan is Tomas er, hij stelt wat van zijn vragen-zonder-antwoord en kijkt wat er gebeurt. De vrouw klaarde wat op en barste even later weer in huilen uit. Misschien toch iets anders nodig. "Zullen we bidden?" had Tomas toen gevraagd. "Ja, dat vind ik fijn", zei de vrouw, "dankjewel, zo is het wel goed." En ze stond op en liep weg.

'Er zijn', daar komt het op neer. En het is het liefste wat Tomas doet. En nu mag dat niet. Het kán wel, er zijn organisaties die het doen. Maar het mág niet. Het is een duivels dilemma. Als ik naar Tomas kijk en ik hoor hem praten dan denk ik: pak die jongen in, in zo'n maanpakje en zet hem alsjeblieft op de afdeling van Suzanne en haar collega's, waar veel mensen alleen op hun kamer zitten, soms ziek, en waar collega's zo hard werken dat ze soms van achter niet meer weten dat ze van voren een mondkapje op hebben. Tomas als baken van rust, als luisterend oor, een brede schouder waar je dan wel niet je hoofd op mag leggen, maar die er wel heel goed uitziet. Maar als ik dan [Lia](#) zie, in vlog nummer 14, waarin ze het aantal besmettingen opsomt en nog net langs de brok in haar keel verstaanbaar weet te maken dat één collega nog steeds ernstig ziek in het LUMC ligt, dan snap ik ook de keuze om het risico op besmetting zo klein mogelijk te houden. Wat is wijsheid? Alweer een vraag zonder antwoord. Heb maar vertrouwen...

Tomas zit thuis. Hij hoopt dat hij gauw weer naar binnen mag. En zo lang dat niet mag, hoopt hij dat collega's hem bellen als ze even tegen iemand aan willen praten over wat ze meemaken. Iemand die niet een directe collega is, maar die wel weet waar het over gaat. Jongens, Tomas wil er gewoon voor ons zijn. Thuiswerken is niks voor hem. Van ellende rondt hij in versneld tempo zijn scriptie af. Bel hem eens op. Al is het maar om te vragen hoe het met zijn scriptie is. Kleine kans dat je antwoord krijgt, waarschijnlijk krijg je een vraag terug. En dat zou dan zomaar eens een fijn gesprek kunnen worden. Ik kan het weten, ik spreek inmiddels uit ervaring. Heb maar vertrouwen.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Vernieuwing onderwijs](#), [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#), [Ken je collega's!](#)